

BÉKE HARANG

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Bölcsőtől a koporsóig. Ha tal.

A gondtalan gyermekjátékok korán át, a zajos iskolai évek után a rózsafelhőbe burkolt boldog jegyesség állapota; utána még egy lépcső fölfelé: a családalapítás komoly stádiuma. Innen már lefelé visz az út, mint a nap pályája delelője után. Megroskadt inakkal, késő öregségben poroszkál előre az életuton a tisztas öreg pár, az élet alkonyán. Végre lehanyatlik a nap — becsukódnak a szemek végső álmra — a háttérben ott sötétlik a gyászkocsi. Könnyen utánna gondolhatjuk a végső állomást; egy sir-

domb künn, a csöndes temetőben!

Ez a te életed is — a legjobb esetben! De nem figyelted meg, hogy valami hiánya van e képnek? Valaki hiányzik ez egész menetből! Ezért ilyen szomorú lehangoló. „Uram, mi csoda az ember — sóhajt fel a 144-ik zsoltár írója — mint a lehelet, napjai, mint az átfutó árnyék” Valóban így van, anélkül a csodálatos Személy nélkül, Aki e képből is hiányzik és Aki egyedül adhat örökkévaló tartalmat a földi élet elröppenő perceinek és egész gyor-

san lepergő folyamának. Aki a dicsőség fényébe vonja az egész képet, úgy hogy a végén nem a gyász komor színe sötétlik fel, de ott ragyog a mennyei város, hívogatva, szinte feléd.

„Feljebb, emeljétek feljebb. Ez csak a győtrelem hona! Mind közelebb és közelebb Hol a mennynek sátorá.” Oda tudod Őt rajzolni bátran és bizton, mint akit megtaláltál, mint Aki megtalált és azóta vezet — az életet valamelyik szakaszához? Jézust — a hű Barátot — a jó Pásztort! Krisztust — a nagy Királyt és Urat! Vagy a te életedből is hiányzik még mindaddig Ő, mint e képről? Pedig Ő megjelent már akkor, mikor még kicsiny gyermek voltál fölemelte föléd áldó két kezét! Feléd intégetett arca gyermekjálékaid között, szerető szüleid, a kedves rokonok, emberek sok jóságán keresztül, amely reád áradott! Megkopogtatta sejtelmes kis szived ajtaját az elővallásoktatás hallgatása alatt.

Ha nem ismerted még itt sem fel; rátette szent kezét remegő kezetekre, mikor mint ifju pár, fogtatok kezét egymással, örök frigykötésre! Még ma is zörget — még ma is hív! Még mindig be akar lépni életed menetébe, hogy ne hiányozzék majd, az utolsó lépésnél.

„Mert a halál gyorsan jön el. Szegény s gazdaghoz; Nem kér, nem kérd csak kopogtat — soká nem haboz!”

És mi lesz, ha még akkor is hiányozni fog Ő teveled? Ő, aki halált, sirt meggyőző — Ő egyedül: a Feltámadás és Élet. E kép bármelyik szakaszán haladsz is: fogadd be Őt ma, mint Uradat — Megváltódat — Királyodat. Te járj vele Ő hű marad — így mindig zenged majd: „Dicső Király az én Megváltóm, segít, akárhová megyek; Csudáiról tudok beszélni — Mindenki hadd lássa meg!”

Sostenes.

A meghintésnek vére.

Járultatok... a meghintésnek vérehez, mely jobbat beszél mint Abel vére. Zsidó 12, 24.

Kutató lélekben feltámad a kérdés: Micsoda különös jelentősége van a vérnek amiről a fentti íráshely szól és amelyről a szentírásban oly sokat olvasunk. Hogyan tisztítja meg a lelkiismeretet a holt cselekedetektől? (Zsid. 9, 14) Mi köze a vérnek a békességhez, kegyelemhez, megigazuláshoz?

A régiek áldozata Abeltől kezdve adja meg a kulcsot a vér jelentőségéhez és magyarázza meg miért szükséges, hogy kiontassék bűnöknek bocsánatára. „Nem vér nélkül” (Zsid. 9, 7.) Ez volt a nagy igazság, amelyet Isten kezdettől fogva bizonyított és

azt lehet mondani, hogy ez volt írva a szövetség sátorá és templom bejáratára. Mert több mint kétezer éven keresztül ameddig a pátriarkák korszaka tartott egyetlen egy nagy áldozat volt és pedig az égő áldozat. Ez áldozatnak pedig két főtenyezője a vér és a tűz. A pátriarkák kora után Krisztusig az égő áldozat ugyancsak gyakorlatban volt. A vér a helyettesítést jelképezte, a tűz Isten haragjának jele, amely a helyettes testét elégette, a zsidó isteni tiszteletnek minden részében megjelent, de különösen a mindennapi égő áldozatban amikor bárány áldoztatott a pátriarkák szokásai szerint. Erre céloz Ker. János amikor azt mondja Jézusra: „Ime Istennek báránya aki hordja a világ bűneit.” (Ján. 1, 29) Izraelnek naponkénti báránya volt a magva az ószövetség minden áldozatának és annak vére volt az, amely rámuztatott az eredeti áldozatra és előre a meghintésnek vére, amely jobbat beszél mint Abel vére.

Ezen áldozatokban a vérontás a halál-büntetés végrehajtása volt. A vér volt az élet és a vérontás az életnek halálba való adása volt. (Ezs. 53, 12.) A vér eme kiontása illetve az élet elvétele volt a bűnért való fizetés; mert a fenyegetés már kezdetben elhangzott: „Amely napon abból eszel, bizony meghalsz.” És meg van írva: „Amely lélek vétkezik annak megkell halni.” (Ezek. 18, 4.) Vagy ismét: „A bűn zsoldja a halál.” (Róm. 6, 23.)

De az áldozatoknál való vérontás nem tudta elvenni a bűnöket. Mutatta bár az utat amelyen ennek történnie kell, de inkább a a bűnökre való emlékeztetés volt mint kienkesztelés (Zsid. 10, 11.) Azt mondta, hogy életért életet kell adni mielőtt a bűn megbocsátható. De azután az áldozatnak állandó ismétlése nyilvánvalóvá tette, hogy gazdagabb vér és értékesebb élet kell, hogy adassék, mint amivel az oltárt meghintették és mint amit ember adni képes.

A nagy vérontás elvégeztetett; a jobb élet megadatott és Isten Fiának halála elvégezte azt amit sokaknak halála az ószövetségben elvégezni nem tudott. Az Ő egy élete elégséges volt és egyetlen halála megfizette a tartozást. Isten pedig nem kíván két életet és kétszeri halált vagy kétszeres fizetést. „Krisztus egyszer áldoztatott meg, hogy elvegye sokaknak bűnét.” (Zsid. 9, 28.) Mert, hogy meghalt a bűnnek halt meg egyszer. (Róm. 6, 10.) Ő „Egy áldozattal áldozván a bűnökért” ami örökre érvényes. (Zsid. 10, 12.)

A vérrel való meghintés halált jelentett, a meghintettek halálra méltók voltak és úgy tekintettek mint akik a törvény büntetését kiengesztelték. Az áldozati állatot a bűnöknek kellett hozni és ameddig eme kötelezettségének nem tett eleget tisztátalan volt és alkalmatlan az Isten előtti megjelenésre;

de amint ennek eleget tettek mint tiszták alkalmassá tartattak az Isten szolgálatára. Közönségesen ha tisztításról beszélünk arra gondolunk, hogy a ruhából hogyan távolítják el szappan és víz segítségével a szennyet. Ezt a módot nem vehetjük tekintetben és nem használhatjuk az áldozatnál. A vér nem úgy tisztít, mint a próféta lugja és szappana (Jer. 2, 22.) hanem az által, hogy a helyettesnek halálában részesít bennünket. Mert ugyan mi az ami minket Isten előtt foltossá tesz? A mi tartozásunk, a törvénynek áthágása, a mi halálos ítélet alatt való létünk, ami az engedetlenségünk következménye. Nemcsak azt cselekedtük ami Istennek nem tetszett, hanem azt is amit a törvény halálra méltónak nyilvánít. Ez a halálos ítélet az ami bennünket Istentől teljesen elválaszt és amiért Istennek nincs joga bennünket megáldani, nekünk pedig veszedelmes színe elé járulni.

És mivel mindenek a bűn alatt vannak aminek büntetése a halál, azért hozza a nagy főpap áldozatul az Ő vérét. E vér a bűnös halálát képviseli; az isteni kifejezés a halálra. Ez reánk van hintve és így a halál elmegy mellettünk ami pedig a törvény szerinti büntetés lenne számunkra. Mi meghalunk, alávetjük magunkat az ítéletnek és így a tartozás ki lesz fizetve és mi megtisztultunk! A bűn ami vérpíros volt hófehérré lesz és ami skarlátpiros volt olyanná lesz mint a tiszta gyapju. Ezt vehetjük igénybe Jézus Krisztus vérét illetőleg hit által; mert a hit az ami által a bűnös a vért magáévá teszi. Ha hisszük amit Isten eme vérről mondott egyek leszünk Jézussal az Ő halálában. Így a törvény szerint olybá lettünk és Isten úgy is kezel bennünket mint olyan embereket akik az egész tartozást kifizették és így megmosottak bűneiktől az Ő vérében. (Jel. 1, 5.)

Igy szól az örömezenet azáltal aki meghalt. Csodálatos egy üzenet, amely nem azt mondja amit tennünk kell, hogy megváltassunk és üdvözüljünk, hanem amit Ő tett. Egyedül ez tudja a bűnös félelmét elvenni, lelkiismeretét megtisztítani, és azt a tudatot adni, hogy kegyelmet nyert. Isten nézetének helyes megismerése a meghintést illetőleg az egyedüli hatásos út, hogy megszűnjék a lélek felelme és betérjen a teljes békesség.

Az evangélium nemcsak Isten szívének megnyilatkozása Krisztus Jézusban benne Isten igazságossága is különösen megnyilatkozik (Róm. 1, 17.) és az igazságosságnak eme megnyilatkozása teszi azt valóban Istennek erejévé ami idvezít. (Róm. 1, 16.) A vér kiontása Isten nyilvánkozata a szeretet igazságos voltát illetőleg, amit kitölt az emberek fiaira. Ez a kibékítés a törvény és szeretet között a megítélés a bűnnek és fel-

mentése a bűnösnek. Mert vérontás nélkül nincs bűnbocsánat (Zsid. 9, 22.) így hirdeti az evangélium, hogy a vér kiontatott ami által bocsánatot nyerünk. És most tudjuk, hogy Istennek Fia eljött (I. Ján. 5, 20.) és hogy Jézus Krisztusnak vére tisztára mos minden bűntől. (I. Ján. 1, 7.) A lelkiismeret is megvan nyugtatva, mert érzi, hogy Isten kegyelme igazságos kegyelem, szeretete pedig szent szeretet.

Nem az emberré létellet, hanem a vérontás által vagyunk megváltva. Istennek felkentje nemcsak magyarázója a bölcseségnek, nemcsak szabadító avagy kegyelmes jötevő. És azok akik azt hiszik, hogy ha Jézusról úgy beszélnek mint aki Isten szeretetét kinyilatkoztatta, már az egész evangéliumot közölték, nagy tévedésben vannak. Ha Krisztus nem a helyettes semmi haszna a bűnösnek. Ha Ő nem halt meg mint a bűn hordozója, hiába halt meg. E tekintetben nem szabad magunkat tévutra vezetni hagyni azoktól akik azt hiszik ha Krisztust mint megmentőt hirdetik már prédikálták az evangéliumot. Ha egy fuldoklónak köteleit dobok már megmentője vagyok. De vajjon Krisztus nem több ennél? Ha a fuldokló után a vízbe vetem magamat és életemet kockáztatom, hogy a másikon segísek már megmentő vagyok. De Krisztus nem több ennél? Csak kockáztatta e Ő életét? Krisztus megváltásának valódi lényege, hogy helyettesített minket, életét az életünkért. Nem azért jött, hogy életét kockáztassa, hanem, hogy meghaljon! Nem egy kis veszteséggel, csekély áldozattal, munkával vagy szenvedéssel váltott meg minket. Ő megvásárolt bennünket vére által Isten számára (Jel. 5, 9.) az Ő drága vérével. (I. Pét. 1, 19.) Mindent amiért volt sőt még életét is odaadta értünk. Ez a módja a megváltásnak ébreszti szívünkben a dicsénetet: „Annak aki bennünket szeretett és megmosott bennünket az Ő vére által.” (Jel. 1, 5.)

A világ gyermekeinek törekvése, hogy e vért elveszék és dicsekedjenek egy evangéliummal, amelynek nincsen szüksége a megöletett bárány áldozatára. Így Kain utján járnak. (Jud. 11.) Kain elvetette a vért és e nélkül akart Isten elé járulni. Nem akarta magát olyan bűnösnek elismerni, amely halálra van kárhoztatva és egy másíknak halálára van szüksége, hogy üdvözülhessen. Ez az isteni életutnak nyílt elvetése volt. Mint az első azok közül akik a vért elvetették az első gyilkossá lett. Nem akarta oltárát a bárány vérével foltossá tenni, de a földet saját testvére vérével mocskolta be. A pogány oltárok piroslottak a vértől és pirosnak még ma is. De ezen bálványimádók nem tudják amikor vérral áldoznak, hogy mit akarnak. Csak a boszúra gondolnak és

evvel istenek boszuját akarják csillapítani. De itt semmi ismerete nincs sem a szeretetnek, sem Isten igazságosságának. A vér amit ők áldoznak tagadásba vétele mind a kegyelemnek mind az igazságnak. De nézd Izrael oltárait! Itt vér van és akik azt hozzák ismerik azt az Istent akihez jönnek. Az ő bűnös voltuknak tudatában hozzák, de az Ő megbocsátó szeretetének tudatában is. Azt mondják: Megérdemlem a halált, de engedj, hogy e halál az enyém helyett legyen és töltsd ki reám a szeretetet ami eddig bűneim miatt engem el nem érhetett.

Kereső lélek egyrészt őrizkedjél Kain tévedésétől, Istenhez járulván vér nélkül; de másrészt őrizkedjél a pogány tévedéstől, félreismervén a vér jelentőségét. Értsd meg Isten akaratát és tervét Fiának drága vérét illetőleg; higj az Ő bizonygató tevéseinek és megnyugszik lelkiismereted, lelked békét talál.

Krisztus halála az amibe kereszteltetünk (Róm. 6. 3) és ezért a kereszben mint halálnak okozójában van a mi dicsekvésünk. (Gal. 6. 4.) A kereszt a fizetés a mi bűneink büntetéséért, adósságunk törlesztése, az adóslévél, illetve az ellenünk való kézírás szétépése. És mert a kereszt a fizetés, a feltámadás az érvényes nyugta az egész öszszegről kiállítva saját keze által. Hitünk nem befejezése a fizetésnek, hanem egyszerű elismerése az Isten Fia által végzett fizetésnek. Eme elismerés által vele aki meghalt és feltámadott annyira egyé leszünk, hogy azok közé számítottunk akik a tartozást megfizették és Isten úgy bánik velünk mintha magunk halunk volna meg. Így megigazoltunk a bűnből mintha magunk szenvedtük volna el a büntetést és az igazságnak részeseivé tettünk azáltal aki nemcsak oda adatott a mi bűneinkért, hanem a mi igazságunkért fel is támasztatott.

Bonar H.

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

II. Isten ismeretének és szeretetének szükséges volta.

Oh Istenem, akik úgy tekintenek Téged, mint egy rajtunk kívül álló mindenható lényt, aki mindeneket teremtett, aki adta a természeti törvényeket, azok nem ismernek Téged; csak egy részét ismerik annak ami vagy. De azt ami legcsodálatosabb és ami legjobbban érinti okos teremtményeidet nem ismerik. Engem legjobbban emel fel annak tudata, hogy az én szívemnek vagy Istenem, azt teszel az én szívemben ami neked létszik! Ha kegyes vagyok, te tettél engem azzá; nemcsak formáld szívemet tetszésed szerint, hanem, a Te szivedhez hasonló szívet adsz nekem! A Te lényed az bennem amit Te szeretsz, Te vagy aki lelkemet megeleveníti,

amint lelkem megeleveníti testemet; Te bensőbb kapcsolatban vagy velem mint én önmagammal. Az amit én úgy szerettem és amihez úgy ragaszkodom a veled való közösséggel összehasonlítva, legyen idegenné számomra. Hisz Te adtad őt nékem, nélküled soha nem létesült volna, azért kívánod meg, hogy jobban szeresselek Téged mint magamat!

Oh én teremtőnek megfoghatatlan hatalma! A teremtő jogai teremtményei felett amit a teremtmény soha sem tud eléggé felfogni. A szeretetnek csodája amit csak Isten tudott betölteni. Isten ugyszólván közém és az én énem közé áll és elválaszt engem önmagamtól. Tiszta szeretete által közelebb akar hozzám lenni, mint az én közelségem önmagamhoz. Azt akarja, hogy én erre az éntre mint idegenre tekintsek, azt akarja, hogy az énnek emé korlátai közül kimenjek, hogy magamat néki minden fenntartás nélkül feláldozzam odaadjam, mert Ő adta nékem a lételem. Értéktelenebb kell, hogy legyen számomra ami vagyok, mint az aki által vagyok. Ő a maga számára teremtett engem és nem önmagam számára, t. i. hogy szeressem Őt, az Ő akaratát cselekedvén és ne vezessen az önszeretet a magam akaratának cselekvésére. Lehetséges e az, hogy valakinek szive ezen a Teremtő részére leendő teljes odaadás gondolatára fellázad? Sirni tudok vakaságán és sajnálom őt a kötelekek miatt, amelyekben a saját éntje fogva tartja és kérem Istent, hogy szabadítsa meg attól tanítván Őt mindenek felett szeretni.

Oh Atya! Gyermekeid egészen elorzultak és nem hasonlítanak többé hozzád. Haragra gerjednek és elkedvetlenednek, ha az lesz mondva nekik, hogy legyenek a tied, mint ahogy te önmagad vagy! Eme szent rendet meg akarják fordítani balgatagul és magukat istenekké fölemelni. Önmaguké akarnak lenni, mindent önmagukért tenni, önmagukat nem akarják átadni, ha csak nem azon feltétel alatt, hogy ebből számukra előny származzék. Oh micsoda önteltség! Micsoda fel nem ismerése Isten jogainak! Oh micsoda hálátlanság és arcátlanság teremtményeid részéről! Nyomorult semmi! Mit tarthatsz meg magadnak? Mi a tiéd? Mid van amit nem felülről nyertél és amit ismét vissza nem kellene adnod? Minden még ez az én is, amely az isteni javakon Istennel osztozkodni akar Isten ajándéka és csak érette adatott. Minden ami benned vagy on ellened szól és teremtője Isten után kiált. Hallgass azért te teremtett lény, aki magadat teremtőd hatalma alól ki akard vonni és ad magad át néki.

De mily vigasztalás annak tudata, hogy mindég vélem vagy. Ha rosszat teszek bennem vagy mert feddesz érte és megbánást

támasztasz bennem, hogy elhagytam a jót így nyitod meg számomra a könyörületesség karjait. Ha jól cselekszem te ébresztetted fel a vágyat a jó iránt, te teszed általam és bennem. Te vagy az aki szívemben szereted a jót és gyűlölöd a gonoszt, te szenvedsz, te imádkozol, te teszel jót a felebaráttal, te adsz alamizsnát, te vagy az aki mindezeket munkálad bennem. Eme jó cselekedetek a te ajándékaid és az én jó cselekedeteimé lesznek, de ezáltal nem szűnnek meg a te adományaid lenni és megszűnnek jó cselekedetek lenni abban a pillanatban, ha úgy tekintem őket mint önmunkálatokat.

Mindent te teszel és a világ mégsem ismer téged és semmit sem tulajdonít néked. Jó magam is iévuton voltam és hiu erőlködéscsikkel kerestelek téged tőlem távol, de hiába, pedig te nem szüntél meg szívem mélyében lenni. Foglalkoztam a természet csodáival, hogy a te nagyságról fogalmam legyen, kerestelek a teremtményekben végül szívemben találtalak meg. Én Istenem nem szükséges leszállni a mélységbe sem a tengeren túlra menni, nem is kell a mennybe szállni, hogy megtaláljunk. Közelebb vagy te hozzánk mint mi önmagunkhoz.

Oh Isten ily nagy és egyúttal ily bizalmas, annyira felette állsz a mennynek és mégis megfelelő a te teremtményeid alacsonyágának, oly mérhetetlenül szabad és mégis bezárva az én szívemnek mélyébe, oly rettenetes és oly szeretetreméltó, oly féltő és oly barátságos azok iránt akik bizalommal tiszta szeretetből közelednek hozzád. Vajon mikor szűnnek meg a te gyermekeid félreismerni? Ki adja nékem a mennydörgésnek hangját, hogy az egész világnak megmondjam vakságát és hogy tekintéllyel hirdessem mi vagy Te? Ha mi emberek azt mondjuk, hogy keressenek Téged szívüknek mélyében ez annyit jelent számukra mintha ezt mondanánk, hogy a legtávolabbi és legismeretlenebb országokba menjenek keresni Téged! Mert vajon mi félreesőbb és ismeretlenebb eme hiu és szórakozott embereknek mint saját szívük mélye? Megtanulják e megérteni mit jelent betérni önmagába? Megkísérelték e valaha is az utat megtalálni? El tudják e egyáltalán képzelni, hogy mi ez a belső szentély, a léleknek eme áthatolhatatlan mélysége, ahol Téged szellemmel és igazságban kell imádni? Állandóan önmagukon kívül vannak kedvteléseik és becsvágyuknak tárgyában. Oh hogyan is érthetnék meg a mennyei igazságokat amikor, mint az Úr mondja, nem értik meg még a földi igazságokat sem? Nem tudják megérteni mit jelent, komoly elmélkedéssel betérni önmagukba.

Teremtőm én a magam részéről be akarom hunyni szemeimet minden külső dol-

gok előtt, mert minden hiu és gyötrelmes, hogy szívemnek legmélyebb rejtekében veled, Jézus Krisztuson a te Fiadon keresztül benső közösséget élvezzek. Ő a te bölcseséged aki gyermekké lett, hogy keresztjének dőresége által a mi hiu és hamis bölcseségünket megszégyenítse. Kerüljön bármibe, aggodalmaim és terveim dacára vágyódom kicsivé és balgataggá lenni, saját szemeimben pedig még megvetettebbé mint azoknak szemében akik bölcsnek tartják magukat. Vágyódom megrészegetni a te lelkedtől miként az apostolok és velük együtt látványossága akarok lenni e világnak.

Részemről én Istenem megtalállok téged mindenütt bensőmben. Te vagy aki minden jó cselekedetet végzel általam. Ezerszer tapasztaltam, hogy magamtól nem voltam képes sem vérmérsékletemet legyőzni, sem szokásaimat elhagyni, sem gőgömet elnyomni, sem értelmemet követni, hogy cselekedjem a jót amit egykor akartam. Te adod és te tartod meg az akarást nélküled nem vagyok más mint a szélől ingatott nádszál. Te vagy a szerzője minden erénynek, valóságnak és igaz életnek ami bennem van. Te adtál nékem új szívet, amely éhezik és szomjuhozik a te igazságod után. Te vetted el az ő embert, amely telve volt tisztátalansággal, romlással, féltékenységgel, hiusággal, nagyravágyással, nyughatatlansággal, igaztalansággal és élvággyal. A nyomoruságnak milyen állapotában éltem! Oh vajjon hinni tudtam volna e, hogy képes leszek hozzád fordulni és zsarnok szenvedélyeimnek igáját lerázni magamról?

És mégis ime egy csoda, amely minden többinél ragyogóbb! Ki lett volna képes rajtad kívül valaha is önmagamtól elszakítani és minden megvetést és gyűlöletet ami bennem volt önmagam ellen fordítani? Nem én végeztem e munkát, mert nem saját erőnkől történik önmagunk elhagyása; nem! Te uram magad világítottál szívemnek mélységébe a te világosságoddal és kijelentetted nékem romlottságomnak nagyságát. Jól tudom, hogy azáltal, hogy ezeket látom még meg nem változtattam és előttem még mindig tisztátalan vagyok. Tudom azt is, hogy szemeim foltjaimnak kiterjedését még nem ismerték fel, de láttam legalább egy részét és kívánom az egészet látni. Saját magam előtt megvetett vagyok, de a benned való reménység adja, hogy békében élhetek, mert nem akarom hibáimat mentetegetni, de nem is engedem, hogy ezek által elcsüggedjek. A te oldaladra állok oh Istenem önmagammal szemben; csak a te erődd által lehetséges, hogy erre képes vagyok. Ezt teszi Isten veled és így folytatod napról napra megöldökölvén az ő Ádámot, a második teremtés pedig napról napra megújul.

Atyám átadom magamat a te kezébe, formáld ez agyagot akarod szerint, alkoss és törd össze, a tiéd, annak semmi szava nincs. Elégséges nékem, ha a te jóságos mindenkori terveidnek szolgál és ha bennem semmi nem ellenkezik terveiddel, amire engem alkottál. Kívánj, parancsolj, tilts; mit kívánsz, hogy cselekedjem? Mit ne cselekedjem? Felmagasztalva vagy megalázva, örömben vagy bánatban, a te ügyedért fáradozva vagy az alkalmatlanságért félretéve, mindég egyformán kívánlak téged magasztalni és a te akarotodban megnyugodni! Nem marad más hátra számomra, mint Mária szavaival mondani: „Legyen nékem a te beszéded szerint.”

El akarok nyomni örökre mindan gondolatot, amely kételkedést munkálhat szívemben a te jóságoddal szemben. Oh könyörülő Atya! Ne engedd, hogy többé a kegyelem felett okoskodjam, hanem hogy hatásának magamat kiszolgáltassam. A kegyelem munkál mindent bennünk, de velünk és általunk teszi; általa van tehát amit cselekszem, amit mulasztok, amit szenvedek, hogy várok, hogy ellentálok, hogy remélek, hogy szeretek, minden a kegyelem munkája. Ha engedünk vezetésének, Ő fog mindent munkálni bennünk és mi mindent általa teszünk; Ő indítja meg a szívet, de a szívnek meg kell indulnia; nincsen megváltás az ember közreműködése nélkül. Minden jó Ői öle, jön, minden rossz tőlünk. Ha jót cselekszünk a kegyelem az ami cselekszi; ha helytelenül cselekszem azért van mert ellenállok a kegyelemnek. Oh én Istenem tarts meg engem szünet nélkül azon kisdetek között akiknek titkaidat kinyilvánítod, amit a bölcsék és okosok előtt eltitkolsz.

Mert te teljes szeretet vagy, féltő Isten is vagy (mert így nevezed magadat) A megosztott szív haragra lobbant, de az eltévedt szív szánalmat ébreszt benned. Végtelen vagy te mindenben, a szeretetben épügy mint a bölcseségben és hatalomban. Te úgy szeretsz mint Isten és ha szeretsz megindítod a mennyet és földet azért, hogy megmentsd amit szeretsz. Emberré leszel gyermekké, az emberek legmegvetettebbje, szégyennel borítva, haldokolva a szitkok és a kereszt fájdalmi alatt és mindez nem volt sok számadra a te végtelen szerelmedért. A mi véges eszünk és szeretetünk ezt fel nem foghatja, de hogy is tudná felfogni a véges a végtelent? Sem nincs szeme azt megláthatni, sem szíve befogadni. Az embernek elacsony és szűkkeblű lelke a szeretetnek eme bőségét ne tudja felismerni.

Mikor fogunk mi szeretetet adni szeretetért? Mikor fogunk keresni Őt aki keres minket és kerjében hordoz? Mint jóságos atya ültet bennünket ölebe, mi pedig meg

feledkezünk róla. Élvezvén adományainak édességét elfeledkezünk az adóról; állandó áldásai folytán, ahelyett, hogy megolvadnánk a szeretetben elfordulunk tőle.

Elég bizonyíték.

Bis 6

Az egyik gyümölcsáros asszony nem tekingett jobbra—balra mint a többiek, hanem szorgalmasan olvasott szentírásából, nem sokat törődve, hogy a többiek mit csinálnak, vagy hogy mit mondanak róla a járókelők. Egyszerre egy ur állt meg előtte és miután vett a gyümölcsből megkérdezte tőle, hogy mit olvas. „Isten ígését” mondotta az asszony. „Mit? Isten ígését? Ki beszélte azt be magának?” „Isten maga” volt a rövid válasz. „Talán bizony azt hiszi, hogy Isten beszél önnel?” „Bizonyára, én szóltam őhöz imában és Ő felelt. Biztosított róla, hogy ez az Ő ígéje.” „Jó asszony maga téved, amit itt most mondott az mind beképzelés, avagy talán tudja bizonyítani, hogy nem így van?” Az asszony meglehetősen zavarban volt. Bár bizonyosan tudta, hogy hite biztos alapon nyugszik és attól senki el nem tántoríthatja, nem tudta miként szolgáltasson bizonyítékot. Végül szemébe nézve a kérdezőnek a következő kérdést tette fel: Be tudja-e ön nekem bizonyítani, hogy egy nap van az égbolton?” „Bizonyítani? Nem elég bizonyíték, hogy láthatom világosságát és érezhetem melegét?” „Ime uram,” mondá az asszony „Ahogyan van ön a nappal én épügy vagyok a bibliámmal. Megvilágítja értelmemet és felmelegíti szívemet, így szeretni tudom az ellenszenveseket és tűrni az igaztalanságokat. Ez a bizonyítékom hogy e könyv Istennek ígését tartalmazza.

◆ HIREK. ◆

D. D. Nuelsen J. L-né született Stroeter Luella, szeretett püspökünk felesége október 14-én Zürichbe a „Krankenhaus Bethanien-ban” hosszas betegség után átköltözött az örök hazába Édesanyja, férje és négy gyermeke gyászolja. Közvetlen módora, szeretetteljes barátságos egyénisége felejthetlenné teszi emlékét Jézus Lelke viaszolja a gyászolókat.

Bibliatársulat. A múlt héten Budapesten időzött Temple J. R. a Brit és Külföldi Biblia Társulat főtitkára, Cowan G. és Haig A. L. igazgatók társaságában. Európai körutjukon Budapestre is ellátogattak, mintegy

tanujelét adva az angoloknak Magyarországra iránt érzett meleg barátságának. Itt létük bizonyíték volt arra nézve, hogy a magyar bibliaterjesztés iránt melegen érdeklődnek. Tiszteletükre október 5-én a Bethesda kórház dísztermében a protestáns egyházak vezetőinek részvételével megleghangú, barátságos teaestély volt. Id. Victor János vas. isk. titkár angol nyelven üdvözölte a vendégeket. Utána Raffay Sándor ev. püspök és Czegléd Sándor ref. lelkészek — a Magyarországon élő magyar bibliafordítók, — mondtak megleghangú beszédeket, kifejezve azt a hálát amivel a szegény csonka nemzet bibliaterjesztése az angol nemzet áldozatkészisége iránt érez. Temple és Haig urak viszontválaszokban az együttérzés és megértést tolmácsolták és Temple főtitkár ur kijelentette, hogy Londonba való visszaérkezése után előterjesztést fog tenni a Károlyi-féle fordítás újra való revidálására. Hisszük, hogy ez este a magyar biblia történetében historiai esemény volt.

Felhívjuk lelkész testvéreink figyelmét a következőkre A Brit és Külföldi Biblia Társulat folyó évi november hó 6—13-ig „bibliahetét” rendez. Az e héten lelkészek és lelkészi hivatalok által közvetlen rendelt bármily nyelvű vászonkötésű Bibliák, Újtestamentumok és Evangéliumok után (bőr vagy aranymetszetű könyvek kivételével) portómentes küldés mellett 30 % engedményt ad.

A feltételek a következők: Lelkész vagy lelkészi hivatal bruttó 10 pengőt meghaladó és legalább 3 példányt kitevő rendelése, az összegnek postai bef. lapon való előzetes beküldése mellett, melynek hátlapján a megrendelés is eszközölhető. (Biankó bef. lap minden postán kapható. (A postatakarékpénztári csekkszám 36.858.

Az alábbiakban közöljük azoknak a magyar Bibliáknak a számát és árát, melyekre a fenti kedvezmény vonatkozik.

Bibliák: 905. 3'50 P, 908. 1'80 P, 909. 2— P, 911. 3'80 P, 912. 4'50 P, 917. 3'80 P, 919. 8— P, 923. 5'20 P, 927. 5'60 P, 933. 7'80 P.

Újtestamentumok: 941. 1'30 P, 952. —'50 P, 954. —'70 P, 956. 1'20 P, 961. 2'40 P, 971. 1'80 P.

Evangéliumok: 985. —'10 P, 986. —'24 P, 990. —'10 P.

Kívánatra teljes árjegyzéket küld a Brit és Külföldi Biblia Társulat, Budapest, IV. Deák Ferenc-tér 4.

Tíz éve Miskolcon. Október 15. miskolci gyülekezetünknek örömnapja volt. Aratási hálaünnepével egyben tíz éves fennállását is ünnepelte, mely alkalomra a helybeli prédikátor a szuperintendens kivül a gyü-

lekezet két volt lelképásztorát, Liebstöckl J. és Löbel J. testvéreket is meghívta. Jákob szuperintendens tv. a meghívásnak eleget tett. Valamennyien örültünk, hogy közöttünk volt.

Az ünnepélyt egy kedves jelenet előzte meg. A szuperintendensünk és k. neje okt. 22-én ünneplik házasságuk 25 éves fordulóját. Mivel ők ekkor nem lehetnek Miskolcon, tehát a miskolci testvérek áldáskívánásukat ezen alkalomból zenedarab előadásában szavalatban és karénekekben már most fejezték ki. A gyülekezet sajnálta, hogy szuperintendensünk k. neje nem volt jelen. Azonban a testvérek áldáskívánása és hódolata neki is szólt. Majd az egyik testvérnő egy virágcsokrot, a prédikátor pedig a gyülekezet nevében egy díszes virágvázát adott át a jubiláló szuperintendensnek. Ekkor ő emelkedett szólásra és meleg szavakkal megköszönte a testvérek figyelmét. Azután megtartotta áldásos aratási hálaünnepi beszédét, rámutatva az I. Kor. 13. 3. alapján az áldozat értékére és fontosságára.

A gyülekezet tízéves munkájáról, küzdelmeiről és harcáról Volenczky tv. emlékezett meg. Ő szemtanúja volt egy néhány testvérrrel már a gyülekezet megalapítása óta mindennek ami történt és ezek a testvérek átéltek némely vihart, mely a gyülekezetet alapjaiban is megrázta. De tíz éven át sok részük volt a gyülekezet áldásaiban is. Áldja meg az Úr az első és az újabb tagokat is. Ezekután a gyülekezet prédikátora vette át a szót. Fölolvasta Löbel préd. tv. levelét, aki megköszönte a meghívást és sajnálja, hogy nem lehet közöttünk. De — írja a többiek között megható levelében — ha távol vagyok is töletek, veletek örvendezem és imádkozom értetek. Kedves munkatársam, mi is imádkozunk teérted és kívánjuk, hogy oltani munkádat is siker koronázza. Majd arra figyelmeztette a helybeli prédikátor a jubiláló gyülekezetet, hogy ha bár egy küzdelmes tízéves multra tekinthet vissza, a feladatát még nem oldotta meg. Mi missziós gyülekezet vagyunk és minden egyes tagra még sok tennivaló vár. Végül még mondotta a szuperintendens, hogy ne elégedjünk meg a kis eredménnyel, hanem használjuk jól ki a lehetőségeket, hogy még sokakat nyerjünk meg Krisztus számára.

Zene — és énekarunk, valamint a szavalók nagymértékben hozzájárultak az ünnepély sikeréhez. Ez a nap mindannyiunk számára áldásnak a napja volt, melyre mindenkor szívesen fogunk visszaemlékezni.

H. J.

Áldásos lelkészkonferencia volt Győr-könyben szeptember hó 27—29-ig bezárólag 26-án kezdődött üdvözlő esttel. Az elmélke-

dés tárgyát délelőttönként az apostolok cselekedeteinek 2. fejezete képezte miről Jakob János szuperintendens, szerkesztőnk és Márkus András nyiregyházi prédikátor tartottak előadást. Az esti összejöveteleken Schmidt János dombóvári, Márkus András nyiregyházi és Hecker Ádám budapesti prédikátorok evangelizáltak. A folytatott eszmecsere alkalmasok voltak, hogy a szeretet kötelekeit még erősebbekké tegyék. Az Ur szava beteljesedett: „Ha ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben közöttük vagyok.”

Dombóváron október 8 án szép aratási hálaadó istentisztelet volt, melyen Jakob János szuperintendens ur is résztvett. A szószék előtti oltár roskadásig megtelt a legkülönbözőbb hálaadó természetbeli adományokkal gyümölcs, friss kalács, kolbász, főzelékfélék, kézimunkák izlésesen összeállított tömege mutatta, hogy a hívő szívek nem feledkeztek meg az aratás urát hálaadó adományaikkal is dicsőíteni. A terem zsufolásig megtelt hallgatósággal és reméljük, hogy az Ur ez órán is elhívott lelkeket az Ő aratásába.

Kaposváron ugyancsak október 8-án volt megtartva az aratási ünnepély. A terem ünnepélyesen fel volt díszítve az ős virágaival. Az ünnepélyt igehirdetés, ének és hegedűszámok tették változatossá, amelyek mind egy célt szolgáltak felébreszteni a hálát a szívekben az iránt akitől minden jó származik. A testvéreken kívül szépszámu közönség volt jelen. Az adakozás a silány gazdasági viszonyokat tekintve örömmel és várakozáson felül történt. Akik adtak az Urnak adakoztak aki nem hagyja jutalom nélkül azt aki Néki áldozatot hoz.

A kaposvári gyülekezetben november hó 13—19-ig bezárólag Schmidt János dombóvári prédikátor evangelizáló előadásokat fog tartani. Ima segítséget kérünk.

Dr. Radványi László, a Magyar Szaklapok Országos Egyesületének ügyvezető elnöke, életének 57-ik évében meghalt. Külföldön, megszállt területen, idehaza állandóan a magyar sajtó felvirágzásáért harcolt. Legyen áldott az emlékezete!

Könyvismertetés.

Igen érdekes olvasmányt nyújt a minden hónapban megjelenő Külmissziói Füzetek. A legutóbb két nagyon érdekes füzet jelent meg e sorozatban. Az egyik: „Uganda hőse” Szabó Béla huszti ref. lelkészről, melyben Mackay Sándor afrikai misszionárius fordulatokban gazdag életét írja le. A másik füzetet Virágh Sándor lelkész írta: „Krisztus és a fekete ember” címen s benne a négerek vallási és társadalmi életéből vett

igen megkapó képekben ismerteti a feketék lelki világát. Mindkét füzetet melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Ára 20 fillér. Megrendelhető a Keresztyén Könyvesháznál Budapest, VI. Felsőerdősor-utca 5.

Uj külmissziói könyv jelent meg a Református Külmissziói Szövetség kiadásában emlékkönyvül a szövetség 30 éves fennállása alkalmából. Az Emlékkönyv cikkeit a külmissziói és egyházi életünk hozzáértő emberei írták, mint dr. Victor János, Forgács Gyula, dr. vitéz Csia Sándor, ifj. Czeglédy Sándor, Virágh Sándor, Morvay István, Döbrössy Lajos, Draskóczy László, dr. Koczogh András, stb. A külmisszió nagy mezejéről gazdag tájékozódást szerezhet mindenki, aki elolvassa ezt a könyvet. Rendelje meg a Keresztyén Könyvesháznál Budapest, VI. Felsőerdősor-utca 5.

A hívő magyar irodalmat ismét egy híváló nő életrajzának lefordításával gazdagította Özv. Vargha Gyuláné aki zamatos magyar nyelvezetben adja vissza Rappardné Gobat Dóra életrajzát amit leánya Veielné Rappard Emmy írt meg. Az életrajzban a versek oly kiváló magyarsággal és költői szépséggel vannak visszaadva, hogy erre csak igazán olyan lélekület lehet képes mint amilyen Özv. Vargha Gyuláné költői lelkülete. A Mű „Anyánk” címen jelent meg a fordító saját kiadásában. Egy az Urban élő kiváló nőnek élete vonul el előttünk gyermekségétől kezdve az élet különböző szakain át halálig. Tekintettel arra, hogy az életrajzok nagyon alkalmasak a hitélet felébresztésére a művet mindenkinek a legmelegebben ajánlhatjuk. A mű csinos kiállításban 170 oldal terjedelemben füzve jelent meg. Megrendelhető a Keresztyén Könyvesház könyvüzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5. alatt.

Hány uj barátot szereztél már a „Békeharang” számára?

Nyomatványokat, folyóiratokat legolcsóbb áron készít

Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26

≡ Árajánlattal készséggel szolgál. ≡

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.